முன்னுக்குத் தொடர்ச்சி: பற்பல எண்ணங்கள் மனதில் தோன்றி மனத் தாட்டியான் தம் நெஞ்சை அலைக்கின்றன ✱ தங்களுள்ளிருந்து உலகத்து ஒரு மாறாய் பகர்க்க ஏதாவது வாய்த்திருக்கின்றவோன் மறுக்கான் கூறாது பணத்தைத் தேடுவாரோர் ✱ தன் வாழ்க்கையைத் திருத்திக் கொள்ளாமல் பிறர் வாழ்க்கையை திருத்த யெண்ணுவது எவ்வளவு மடமை ✱ தோம்பலைக் காட்டிலும் உழைப்பு மேலானது அறிந்து நெஞ்சுகளே அதன்படி நடக்கவாகுங் ✱ புலவர்கள் ஸ்திரீகளைத் தோற்றுத் துணைமணி கொடுத்து காக்க வேண்டும் என்றும், அதற்கு நாதியாக ஸ்திரீகள், புலவர்களின் கமத்தைத் தேடி ஆய்ய வேண்டும் என்றும் உள்ள அபிப்ராயம் எவ்வளவு ஆயதியா? ✱ உலகத்தரிட [illegible] பிறந்து தான் பெற்றுக் கொள்வது சோற்பமாயும், மாறாகத் தான் உதவுவது பண்டமாகவும் கருதக் வேண்டும் ✱ நாய்கள் தங்களுக்கு நன்மை ஆய்யவரும் என்று யெள்ளல் நியமமாட்டா ✱ நாடு வாழ்க்கை, வயமாறாம், கடுகை, மற்றும் உலகிதுள்ள எல்லாக் காரியங்களின் நோக்கம் மக்களுக்காக வென்று கருதக் வேண்டும் ✱ சத்தியை அழுக்கு உபயோகிப்பவனை அது கூறாய் கருதக் வேண்டும் என்று வாலம்புவான், அதைத் தீட்டுவான். தான் நினைக்க கருதக்வேண்டும் என்று வாலம்புவன் தனக்காகவும் உலகிற்காகவும் உழைப்பான் ✱ நேர் பகோபகாரம் ஆய்ய யென்றது தேற்றின் அமுக்கி யெய்பவன், தன்னை யொன் தேற்றின் சிக்கிய வேது சினனக் கணயேற்று யெள்வது போலாகுமது ✱ பக்கத்து வீட்டு வைக்கற்போர் பாளனாது பொது, பாளன் சரிக்கவோ, நாய்க் பட்டுக்கொண்டு யுள் வரக்கவோ யாரேனாவது தோன்றுமா? ✱ நிராமயாதகன் மணக்காரது சோக்கனையான் பாயபட்ட நன்கு உழைப்பது வாட்டுத் தருமாகவும், சுகமாகவும் மாறுதல் வாட்டுக் காரம் தான்றும் வழிகளைக் கடைபழுத்து நடத்தைக் கண்டு பொதுநர்கள் ✱ நமது ஆடம்பரவாழ்க்கையான் எத்தனை ஏழைகள் பாடுக்கொண்டார்கள் என்று கூறும் அறிவுள்ளவரும் கருக்கின்றனர் ✱ நிலம் ஏர்வாண்டி உழைப்பதும் நிலம் உண்டு கண்டுத் தோம்பேறிகளாய் உட்கார்ந்துண்பதும் நியாயம் என்று ஏழை மக்கள் ஒரு நாளும் ஒப்பியதில்லை; ஒப்பும் போவதும் கில்லை ✱ தேனீக்கள் சேர்க்கும் தேனை மனிதன் அபகரிப்பது போல ஏழைகளை கொடுக்கி பழுதினார்கள் சுரண்டுவன் எவ்வளவு பழக்கூறாது சிறு அளவான் சுவடை எடுப்பவரு கடினம் ✱ சேற்றில் நீங்கள் எல்லாம் ஆழ்ந்திருந்தும் பிறரை அதனின்றும் மீட்க விரும்பினவன் போல் ஆனேன் ✱ பத்தில் ஒன்பது பேர்கள் இயற்கையாகவே நன்கு உழைப்பவராயினும், உழைப்பில் பயனை பலவாறாகத் தடுக்கிறார்களான் சரண்டு வதான் வறுமை மறுக்கின்றது ✱ ஏழையான் எவ்வளவு தான் தானாக யோ அவ்வளவு ஆகம் பேறியாய் சிரித்து பிறரை வேண்டி வாழ்கின்றான் ✱ கரையானைப் போல் ஒரு மாதத்து அரித்துக் கொண்டே அது வளர்க்க வாய்ப்பு இன்றார் ✱ பணம் கியற்கையாகவே கெட்டதல்ல பாவமாகாது மன்ன. வாழ்க்கையான் பண்டமாற்றுதலுக்கு ஏற்ப தருதலாகவும், பொன்களின் மதிப்பை இழக்கவும், தேர்த்து வைக்கவும், கூலி, தம்பலம் தேவையானது கொடுக்கவும் ஏற்ற தாதனம் ✱ நினத்தின் வாடகை அதன் ஆர்த்தகாலத்தும், ஆதனை வட்டு தொடர்ந்திருக்கும், என்பது தரிதாரு? ✱ தான் உது பயமாடது நிலத்தைத் தனதென்று வெறும் ஆள்வைக் கொள்ள வழியாது ✱ வையகம், மழையை தனதென்று ஆள்ள வியலாது போன்று நிலம் அத்தகையதே! ✱ அது உபயோகிக்கதுவதற்கு உரிமை இடையாது ✱ வேண் ஏர்ய நிலம் கலைகளும் கொண்டவன் உழைப்பான் ஆகுமாட்டான். விலையும் தான்றும் கிள்ளாதவனை ஏய்ப்பவனாகக் கூறு வியுமா? ✱ உழைப்பானான் நினத்தையும் கலைகளையும் கைப்பற்றி அவனுக் கொள்ளவாக ஏய்யாதது தான் வெறும் தூளாகும் ✱ ஒரு மாறுவயான் பிறரைக் கேட்டுக்